

“जलपात्रं तु निःक्षिप्य मण्डपस्थे च टक्षिषे । विप्रो
भोजनकाशे तु पिबेदामेन पाणिना” अन्यकाशे तु
“धारया नोदकं पेयं पीत्वा दोषमवाप्नुयात् । जल-
पात्रेण तत् पेयमिति यातातपोऽप्यदीदिति” । आन्त-
विशेष उक्तो यथा “करेण च पिबेत्तोयं यावन्मांसं न
लेपयेत् । मांसविप्रशरे तोयं सदो गोमांसमक्षयम्”
ब्रह्माण्डे मांसविप्रशरेण जलपाननिषेधवात् मांस-
विप्रशरेण अपोपानं न कर्त्तव्यम्” रघु० षट्त्विग्यन्ततम्
“पिबतो यत् पतेत् तोयं भोजने सुखमिच्छतम् । अ-
भक्ष्यं तत् भवेदन्नं भूक्षा चान्द्रायणं चरेत् । वामपाशे
स्थिते तोये यो मुञ्क्ते ज्ञानदुर्बलः । तोयं पिबति
यत्नेन त्रासो भवति नान्यथा । पाशे पाशे मलं
भुक्त्वा पानीयं रुधिरं पिबेत् । विद्यमाने तु हस्ते तु
ब्राह्मणो ज्ञानदुर्बलः । उद्धृत्य वामहस्तेन यत्तोयं
पिबति द्विजः । सुरापानेन तुल्यं तदियुवाच प्रजापतिः ।
“वामहस्तेन जेवन्नवामहस्तेनेति” रघु० । “अदुष्टा
सन्तापधारेति” तु शुश्रूषं न तु मेयतार्थम् “अभिय-
युः परसोमधुसक्ततां कसबिनीमबिनीरपतन्निषः” माघः
नीरज न० नीरे जायते जन-ड । १ पृष्ठे १ कुजोपधी मेदि० ।
१ सुक्ताफले राजनिर्ण ४ उद्गाह्ये जनो (उद्दिष्टाव) पुंस्त्री
स्त्रियां जातित्वात् लीष् । ५ उद्योदिरिणि च राजनि० ।
६ जलजातमात्रे लि० “नीतं जलं नवीननीरजवने
पीतं मधुस्तेष्वया” भृमराष्टकम् निर्गमं रजात् प्रा० व०
रजोपदीर्घो “श्वे सान्ताः अदन्ताः सुः” इत्युक्ते रजश-
ब्दोऽपि रजःसमानार्थः । ७ रजोपुण्यकार्यरागगून्वे
दमहादेशे पु० । “उद्भिन्नं निर्विक्रमो वैद्यो पिरजो नीरजो-
ऽमरः” भा० च० १७ च० ।

नीरजस् लि० निर्गतं रजो ब्रूहिः घरागः स्त्रीरजः रजो
शुषो वा यस्य प्रा० व० वा कर् रजोपे दीर्घः । १ निर्धू-
चिदेशे “नीरजोकारितच्छा” भट्टिः अभूततद्भावे चो-
स्त्रोपः । “सोत्तरीयैरकुर्वन्नीरजस्तं महीतलम्”
दश० । २ परागगून्वे १३ प्रदी रजोपुण्यकार्य-
रागादिगून्वे “नीरजस्तनता सत्वगुहिनिसृजताययः”
याज्ञ० “नीरजस्तो सदानन्दे पदे चाहं निवेशितः”
प्रबोध० । “वेदशैवावतीर्थेन नीरजस्तः महीतता”
मार्क० पु० १ च० । ४ गतार्त्तवायां स्त्रियां स्त्री ।

नीरजात लि० नीरात् जायते जन-ड ५ त० । १ जलजातमात्रे
अक्षरादौ “हृदे रजं ततः प्रजाः” मीतायाम् “अङ्गोऽ-

क्षम्” इति श्रुतौ चाक्षय्यं जलजातत्वात् तथात्वम् ।
“अक्षय्यापि प्रभवति पानीयात् कुरुषत्तम ! । नीरजातेन
(अक्षेन) रक्षितं न क्षिप्रं सम्पत्तते । नीरजातश्च
भगवान् सोमो सहगणेधरः । अमृतं च सुधा चैव
सुधा चैवामृतं तथा । अक्षोषधयो महाराज ! वीरधश्च
जलोद्भवाः” भा० अश्व० ६७ च० । २ कर्मकादौ न० ।

नीरद पु० नीरं ददाति-दा-क । १ मेले २ सुजके च राजनि०
“धूपायवीर्य पटलेर्नवीरदानाम्” माघः “नवीननीरद
श्यामं रामं राजीवलोचनम्” रामकवचम् । “आस्ताद्य
निरवशेषं विरहिषधूनां मृदूनि मांसानि । करका-
निषेण अन्ये निशोवति नीरदोऽस्मीनीति” कृतध० ।

निरधि पु० नीराणि धीयन्तेऽत्र धा-कि उप० ष० । सप्तद्वे
शब्दा० नीरनिधिरव्यत् । “पारे जलं नीरनिधेरपश्यत्”
माघः ।

नीरन्ध्र लि० निर्गतं रन्ध्रं छिद्रमस्य प्रा० व० रजोपे दीर्घः ।
छिद्रगून्वे “नीरन्ध्रस्तमाबिच्छन्तु जलरच्छेदा नवप-
न्ध्रयः” सा० द० । “नीरन्ध्रद्रुमशिरां भुवं व्रजन्ति” माघः

नीरप्रिय पु० नीरं प्रियमस्य प्रा० व० । १ जलवत्तरे नैवष्टु-
प्रकाशिका । २ जलप्रियमात्रे लि० ।

नीरस पु० निःसार्योऽस्ती यस्य निर्गतो रसः शृङ्गारादिव्य-
कादा प्रा० व० रजोपे दीर्घः । १ दाडिमे हारा० २ शृ-
ङ्गारादिरसादिगून्वे लि० । “अलम्ब्यफडनीरसं सम
विधाय तबिच्छने समागममनोरथं भवतु पञ्चपाशः कर्तो”
विक्रमोर्वशी ।

[हारा०]

नीराज पु० नीरमजति अज-अच् व्यभावः । जलविहाले
नीराजन(ना) निर-राज-भावे ल्युट् शुच् वा रजोपे
पूर्वाणो दीर्घः । दीपादिना प्रतिमादेराराक्षिके । यु-
जनः स्त्री । “नीराजनां जनयतां मिजवान्धरानाम्”
नैष० । तत्प्रकारश्च ति० त० दीर्घपु० उक्तो यथा “यव-
प्रिष्टपदीपाद्यैश्चाश्वत्थादिपङ्कजैः । औषधीभिश्च मेध्या-
भिः सर्वबीजैर्यवादिभिः । नवस्यां पर्वकाशे तु यात्राकाले
विशेषतः । यः कुर्यात् अहया वीर ! देव्या नीराजमं
नरः । शङ्खमेथ्यादिनिनदैर्जयशब्दश्च पुष्कलैः । यावतो
दिवसान् वीर ! देव्या नीराजनं कृतम् । तावत् कल्प-
सहस्राणि दुर्गांल्लोके महीयते” । “यस्तु कुर्यात् प्रदीपेन
सूर्यलोके महीयते” । पर्वकाशे उत्सवकाले । देव्या इति
स्त्रीत्वमविशितं विष्णुादिप्रतिमायां तथाचारात्” रघु० ।
पञ्च नीराजनानि यथा “पञ्चनीराजनं कुर्यात् प्रथमं